N°. 52. A°. 1837.

DONDERDAG DEN 29sten JUNIJ.

SURINAAMSCHE COURANT.

PARAMARIBO.

Advertissementen.

AANBESTEDING.

De Administrateur van Financien, zal onder de nadere goedkeuring van Zijne Excellentie den Gouverneur Generaal der Nederlandsche West-Indische Bezittingen, aan den minst inschrijvenden aanbesteden, de *onmiddellijke* levering van:

(750) *Zeven Honderd Vijftig* oude Amsterdamsche Ellen WIT LINNEN 6/4 breed.

(200) *Twee Honderd* paren SCHOENEN voor Militairen;

op de conditien en voorwaarden, welke voor de gegadigden, ten Kantore der Financieele Administratie ter lezing liggen, alwaar de verzegelde inschrijvings-billetten vergezeld van monsters, zullen worden aangenomen tot aanstaande Zaturdag den 1sten Julij, des ochtends ten *negen* uren.

Paramaribo, den 27 Junij 1837.

Namens den Administrateur voornd.,

De Eerste Commies,

J. L. DE BIJE.

(23472) VENDU:

Van het *HUIS* aan de *Keizerstraat* aankomende den Boedel J. H. MEIJER *HEDEN NADEMIDDAG* ten 4 uren.

Paramaribo, den 29 Junij 1837.

De Tweede Commies bij het Departement der Onbeheerde Boedels en Weezen,

M. N. ARLAUD.

De CURATOR en WEESMEESTER bij het Departement der *Onbeheerde Boedels en Weezen*, zal op *HEDEN* des namiddags ten 4 uren, door den Vendumeester S. F. FLU, publiek doen verkoopen:

De GOEDEREN, gevonden in de *desolate* Boedels: C. WALTHER; J. H. REGENBOGEN; M. HEIJMANS; J. P. BRANDON; J. H. HARKE; J. MONSANTO; A. FUCHS en MARIA M. OVERBIEL.

En vermits in die Boedels geene genoegzame Goederen aanwezig zijn, zoo zullen de Crediteuren niet kunnen worden opgeroepen.

Paramaribo, den 29 Junij 1837.

M. N. ARLAUD,

2de Commies.

(17652) Over *één* jaar en *zes* weken, de dag en datum nader te bepalen, zal in deze Kolonie op publieke Veiling worden verkocht:

Een *derde* aandeel in de KATOENPLANTAADJE *INVERNESS*, gelegen in het Opper-district *Nickerie*, en zulks met derzelver BEPOTINGEN, BEPLANTINGEN en GEBOUWEN; — alsmede de SLAVENMAGT, bestaande thans in 63 koppen; aankomende den Boedel wijlen WILLIAM MOORE.

Verdere informatie te bekomen bij den ondergeteekende, als ook ten Kantore van de Heeren MACPHERSON, CAMPBELL & Co., te *Rotterdam*. — Zullende de Inventaris van gemeld *EFFECT*, inmiddels op beide plaatsen ter *visie* liggen.

Paramaribo, den 27 Junij 1837.

WM. MACKINTOSH qq. c. s.

C. L. HIRSCHFELD

heeft ontvangen per Kapt. J. J. KIERS, de volgende Goederen en biedt voor *civiele prijzen* te koop aan, als:

Boter in dubb. vasten; Hammen; Worst; Saucijsjes; Rolpens; Z. M. Kaas; Stokvisch; Broodsuiker; Brunswijker Worst en Reusel.

Fijne Bielefeldsche Linnen; Zakdoeken; Garen; Broekenstof; gebreide Zijde voor Vesten in soorten; Dames Rouwgoed; Madrass à Caro; zijde Omslagdoeken; dito Hals dito in soorten; zijde Dasdoeken in soorten; gesorteerde Parfumerien.

ALS NOG: Cherry Wijn in ¼ pijpen en bij het douzijn; Champagne; Bier in ⅛ tonnen; Roza Medoc; fijne Liqueuren in soorten; Sirop de Punch; dito Gomme dito; Capulaire; Fleur d'Oranje; enz. (23485)

Paramaribo, den 24 Junij 1837.

(19677) De Vendumeester M. A. KEIJSER zal *MORGEN* verkoopen:

PROVISIEN, STUKGOEDEREN, WANE- en KOPIE PLANKEN; eenige piès DRIL en STREEP, &c., &c.

Scheepstijdingen.

UITGEKLAARD.

Den 20sten dezer, de Noord-Amerik. Brik *Mary and Eliza*, Kapt. J. LURVY, naar Glouchester; lading: 126 vaten Malassie.

Den 24sten, het Schip *de Jonge Arie*, Kapt. L. HUS; lading: 107 vaten Suiker, 105 balen sch. en 1 dito vuile Katoen; Passagiers: den Heer M. P. NETER, de Minderjarigen S. B. en N. LEHMANS en A. VERHAVE.

Den 27sten, het Schip *Suriname*, Kapt. R. VAN DER MEIJ; lading: 398 vaten Suiker, 3 kisten Indigo en 10 piès Inlandsch Hout; Passagiers: Mejufvrouwen A. J. G. VAN LELIJVELD en A. M. GELLÉS.

Idem, het Schip *Antonia*, Kapt. E. SPEELMAN; lading: 191 vaten Suiker, 50 balen schoone- en 2 dito vuile Katoen, 2 kisten- en 1 vat Metaal; Passagier: den Heer J. F. VAN DER LUGT. — Allen naar Amsterdam.

NIEUWSTIJDINGEN.

(Uittreksels uit de *Nederlandsche Dagbladen* tot en met 25 April 1837.)

NEDERLANDEN.

AMSTERDAM, den 17 April.

Wij lezen in den Militaire Spectator:

Naar een door het Militair Wochenblatt geleverd overzigt zijn in het jaar 1835, vijftig Officieren en 1055 Onder-officieren en soldaten van het Pruissische leger, door burgerlijke betrekkingen in 's Konings dienst, verzorgd geworden. Deze maatregel, die jaarlijks plaats heeft, is een magtige hefboom tot aanmoediging voor de krijgsdienst, voor het onderhouden der krijgstucht en het goede gedrag onder de Pruissische militairen.

Het volgende zijn uittreksels uit de Duitsche bladen:

— De Hamb. Correspondent deelt het volgende uit Berlijn van 4 April gedagteekend artikel mede:

Met betrekking tot een (onlangs in de Hamburger bladen overgenomen) artikel uit den Haag, in dato 1 April, wordt uit zeer geloofwaardige bronnen verzekerd, dat er laatstelijk te Petersburg volstrekt niets voorgevallen is, hetwelk tot het gemelde artikel aanleiding heeft kunnen geven. Dienvolgens kan onmogelijk te Berlijn, omstreeks den 24sten Maart, algemeen van een meer of min gewigtig blijk van weêrspannigheid gesproken geworden zijn, hetwelk een deel der troepen te Petersburg aan den dag gelegd zouden hebben.

De een of andere welwillende nieuwigheids-uitventer zal misschien een geheel onbeduidend, negen maanden geleden plaats gehad hebbend voorval te weten gekomen zijn, en hetzelve aan het publiek als iets nieuws hebben willen opdisschen. Ten tijde namelijk, toen Z. M. de Keizer verleden jaar het ongeluk had, met zijn rijtuig omgeworpen te worden en in de binnendeelen van Rusland ziek te liggen, toonde zich eene kompagnie van het bij Petersburg gekazerneerde lijf grenadier-regement alleen met woorden, ontevreden dat de chef van hetzelve, bij eene troepen-monstering, over den wettigen tijd op zich had laten wachten. De aanstokers van deze de krijgstucht kwetsende uitdrukkingen werden terstond gestraft, de kompagnie ontbonden en de soldaten verdeeld.

— Men schrijft uit Frankfort dd. 9 April het volgende:

De Nederlandsche staatsraad d' Olislager is eergisteren uit 's Gravenhage hier aangekomen. Naar men verneemt is hij belast met depeches van Berlijn en Weenen. Sommigen gissen, dat zijne zending betrekking heeft tot de holl-belgische zaak.

De Bonds-vergadering zal aanstaanden Donderdag hare gewone zittingen hervatten. Tegen dien tijd wordt de graaf von Munch Bellinghausen uit Weenen te Frankfort terug verwacht.

Men schijnt niet vreemd van het denkbeeld, dat in den loop van dit jaar eene nieuwe bijeenkomst der drie Monarchen, even als vóór twee jaren, zal plaats hebben.

— Men schrijft uit Wurtzburg, dd. 7 April.

De laat invallende lente begint dit jaar zwaar op ons te drukken, daar verscheidene levensbenoodigdheden eene ongemeene prijsverhooging ondervinden, die voor dit jaargetijde zonder voorbeeld is. Het vleesch, de groenten, voorts de boter en eijeren, doch vooral het brandhout worden met elken dag duurder. Dezen ochtend was nog alles met sneeuw bedekt. Gelukkig nog, dat de voorraad van graan belangrijk genoeg is om geene prijsverhooging daarin te doen vreezen, te meer daar de verzendingen naar Amerika opgehouden hebben, en anderdeels de lage graanprijzen aan den Donau bij de minste beweging aanleiding geven tot aanvoeren uit die streken.

FRANKRIJK.

PARIJS, den 12 April.

Het *Journal de Paris* dringt op zijne wijze op de ontknooping van den onzekeren toestand aan; eerst geeft het de volgende lijst van het *kleine ministerie*, zoodanig, zegt het, als dezelve in de kamer werd opgegeven.

Buitenl. zaken en presidentschap, Molé;
Binnenl. zaken, de Moutalivet;
Justitie, Barthe;
Financiën, Gauthier of Lacave Laplagne;
Oorlog, Generaal Bernard;
Koophandel, Martin;
Marine, de Rosamel;
Openbaar Onderwijs, de Salvandy.

Hoe achtenswaardig, zegt dat blad verder, deze Heeren in hun persoonlijk leven wezen mogen, kunnen zij geen blijvend ministerie zamenstellen.

Het *Journal de Paris* besluit aldus:

Men weet thans waarlijk niet meer wanneer deze staat van angst en onzekerheid een eind zal hebben, en dit verontrust ons des te meer, naardien met dusdanige voorboden het staatsbewind zich bezwaarlijk eindelijk aan iets gelijkslachtigs en volmaakts zal kunnen houden; indien evenwel ooit een land behoefte had aan de behoudende werking van een vast gouvernement, dat gehoorzaamd wordt, is zulks Frankrijk; en, welk droevig contrast, nimmer is er een volk geweest dat meer van een gouvernement verstoken is, dan wij zulks op dit oogenblik zijn.

De vroegere wetgeving op de drukpers gaat tegenwoordig niet slechts niets te keer; de wetten van September zijn thans niet alleen slechts eene aanmoediging voor de onbeschaamdheid der schrijvers, die eene gelegenheid van recidive zoeken voor hunne aanvallen tegen het koningschap, ten einde voldingend aan te toonen, dat de jurisdicte der pairie een schijnbeeld is, dat de wetten van September zelve niets dan ijdele verschrikkers zijn, waarmede spoedig kinderen den spot zullen drijven; maar hetgeen nog beklagelijker is, het bestaan zelf dezer wetten is een onheil, aangezien het middel, dat thans kwalen moest genezen, slechts strekt om blijk te geven van de onmagt dergenen, die hetzelve moesten aanwenden.

— Aan de verschillende ministerien, welke wij sedert 1830 hebben gehad, hebben niet meer dan 36 personen deel genomen, te weten, de Heeren Guizot, Molé, Broglie, Dupont, Gérard, Louis, Sebastiani, Laffitte, Perrier, Dupin, Bignon, Montalivet, Merilhou, Soult, Argout, Barthe, Rigny, Girod, Thiers, Jacob, Persil, Duchâtel, Bassanno, Bresson, Passy, Teste, Ch. Dupin, Bernard, Sauzet, Mortier, Maison, Duperre, Pelet, Gasparin, Martin en Rosamel. Daarvan zijn Perier, Martin en Rigny overleden. Dupont, Laffiitte, Merilhou en Bignon kunnen uithoofde hunner denkwijze niet meer optreden. Louis, Girod en Jacob zijn ongeschikt wegens hunnen ouderdom. Bassano, Ch. Dupin en Bresson hebben slechts voor den naam zitting gehad. Er blijven dus niet meer dan 22 over, en ook daarvan is een groot gedeelte niets dan ballast.

— Het ministeriele dagblad, *le Journal Général de France*, geeft de volgende lezing betreffende het berigt van de afreis des Hertogs van Bordeaux uit Görts:

„ Geloofwaardige particuliere berigten leveren ons nieuwe bijzonderheden nopens het verdwijnen van den Hertog van Bordeaux. De plannen van den jeugdigen Prins dreven hem naar Spanje, doch het antwoord op de met Don Carlos aangeknoopte onderhandelingen heeft hem niet ver van Görts tegengehouden, alwaar hij, zoo men ons meldt, thans is wedergekeerd. De Bisschop van Leon moet de personen, die den Hertog omgeven, al de gevaren van eene lange reis en de onberekenbare gevolgen van zijne tegenwoordigheid in Spanje onder het oog gebragt hebben.”

De legitimistische bladen zeggen, dat de jonge Prins Görts had verlaten, om in het belang zijner archeologische studien nagravingen bij te wonen te Aquilea.

De *Natonial* zegt daarentegen: Indien wij goed zijn onderrigt moet heden bij hoogerhand de tijding zijn ontvangen dat de Hertog van Bordeaux werkelijk het hoofdkwartier van Don Carlos heeft weten te bereiken.

De *Phare de Bayonne* van 6 April meldt van de grenzen:

Behobia 5 April ¼ vóór 3 ure des morgens: Sedert ongeveer een uur is alhier brand ontstaan aan twee huizen, gelegen het eene op 100, het andere op 50 passen van het fort aan het bruggehoofd. De Christinos vuren ijverig uit het geschut om de brandende huizen neer te schieten. Een sterke zuidenwind verwijdert het gevaar van het fort en van ons; de geheele bevolking is op de been, en eenige lieden vlugten uit de stad.

¼ vóór 4 ure: De brand duurt nog, maar zonder gevaar; meer dan 100 losbrandingen uit het grof geschut hebben den brand onder het puin doen uitdooven.

GROOT-BRITTANNIE.

LONDEN, den 11 April.

De kiezers van Westminster hebben gisteren avond de beraadraadslagen gehad over twee aanschrijvingen, welke zij bekomen hadden van den Generaal Evans, bevelhebber van het Engelsche hulplegioen in Spanje, en van Sir Francis Burdett, beiden leden van het Lagerhuis en afgevaardigd door genoemde gemeente. Aan beide deze Heeren was vroeger van wege gemelde kiezers te kennen gegeven dat de wensch hunner lastgevers was, dat zij hun lidmaatschap in het Parlement zouden nederleggen, de een, omdat hij door zijne aanhoudende werkzaamheden in Spanje geen deel aan de beraadslagingen der Kamer konde nemen, de ander omdat zijne politieke denkwijs geheel strijdig met die zijner kommittenten was. De nu ingekomen brief van Sir F. Burdett was eigenlijk slechts een betoog, dat hij het als strijdig met zijnen pligt zoude achten, aan het hem gedane verzoek gevolg te geven, belovende hij nader daarop terug te komen, zoodra hij van de onpasselijkheid, die hem thans zijne kamer deed houden, hersteld zoude zijn.

De brief van den Generaal Evans was eenigzins belangrijker, omdat dezelve tevens eenig nader licht over zijne betrekking tot de Spaansche regering verspreidt. Na de kiezers verzocht te hebben om nog eenigen tijd geduld te hebben en in allen gevalle zijne verontschuldiging te zoeken in de heilige zaak der constitutionnele vrijheid, welke hij thans hielp bevorderen en welke zaak ook aan zijne lastgevers zoo innig dierbaar was, verklaarde hij dat zijne afwezigheid thans niet meer van langen duur konde zijn, en in allen gevalle niet langer dan tot 10 Junij dezes jaars, zijnde dit het tijdstip, waarop volgens 's Konings bevel in rade en volgens de met het Spaansche gouvernement geslotene overeenkomst, de dienst van het hulplegioen in Spanje ophield.

Deze beide brieven gaven aanleiding tot langdurige beraadslagingen, en hier en daar tot zeer vinnige uitvallen tegen de twee vertegenwoordigers, tot dat eindelijk met 26 tegen 25 stemmen aangenomen werd een voorstel om eene algemeene vergadering der kiezers van Westminster bijeen te roepen, en aan die vergadering de twee ontvangene brieven der Heeren Burdett en Evans voor te leggen, ten einde deze dan daarop een besluit zoude nemen, hetwelk toch ontwijfelbaar als het uitdrukkelijke verlangen van al de lastgevers dezer beide Heeren zou kunnen worden beschouwd.

— Ons ministerieel avondblad gispt het te kort, dat er bij de opmaking van de thans in Portugal aanhangige begrooting weder aan het licht is gekomen. Het voorziet, dat de inkomsten eerlang ter naauwernood voor de rentebetaling zullen voldoende zijn, en men, bij den tegenwoordigen staat van zaken in Portugal, er geen gewetensbezwaar van maken zal, om zich van de renten der vreemde schulden te ontslaan. „ Dezelfde staat van den volksgeest — zegt het blad — welke de regering dwingt hooge tarieven daar te stellen, zal vroeger of later tegen het inkankerend systema van vreemde schulden te betalen, gerigt worden; want daardoor gaan jaarlijks de sommen uit het land, die konden strekken tot betaling van het leger en het burgerlijk beheer, en de geheele binnenlandsche organisatie. De Portugesche regering verkeert in de gesteldheid, dat zij met eene of andere partij trouwbreukig moet worden: men behoeft juist niet veel kracht van voorspelling te bezitten, om te voorzien, dat de Portugezen geenerlei nieuwe lasten zullen willen dragen, zoo als ook inderdaad te zwaar zou zijn, ter betaling van elders aangegane leeningen. Aan den anderen kant zullen nieuwe Portugesche effekten ook niet gemakkelijk geplaatst worden, en hoe eerder de regering hare bankbreukigheid erkent, des te beter zal het voor alle partijen zijn. Thans wordt het land in een staat van kwijning en wanorde gehouden, die voortspruit uit de zucht om onmogelijkheden vol te houden. Het bedrag der tegenwoordige inkomsten is, in evenredigheid hooger dan dat van Ierland. Vreemdelingen, die hun geld geschoten hebben met het edel doel om vrijgevige instellingen aan Portugal te schenken, zullen nog de voldoening hebben, dat dit doel ten volle bereikt is, en de betrekkingen tusschen Engeland en Portugal zullen alsdan onderling beter geschikt worden.

„ Men kan er naauwelijks aan twijfelen, of onze regering zal er toe geroepen worden, om eerlang nopens Portugal eene beslissende houding aan te nemen. De talrijke inbreuken op traktaten, welke men zich aan de zijde van dat land veroorloofd heeft; de voortdurende verkrachtingen van de regten der Britsche onderdanen in Portugal; de regtsweigeringen te hunnen opzigte, en de wijze, waarop meestal de aanhoudende pogingen van onzen voortreffelijken gezant, tot het erlangen van herstel, bejegend worden, bewijzen, dat er eene stellige vervreemding van en vijandschap tegen Engeland bestaat, waaromtrent men zich niet blinddoeken kan. Wanneer intusschen Portugal door een Don Carlos of Don Miguel wierd aangevallen; wanneer de laatste, b. v., zich aan het hoofd zijner aanhangers in de Algarven stelde, en zoo als geschieden zou, scharen van onbezoldigde en in hunne gevoelens vervreemde soldaten zich bij hem voegden, dan zou de eerste stap, welke de Portugesche regering doen zou, daarin bestaan, om Engeland te hulp te roepen. In welken toestand zouden de partijen zich in dit oogenblik in Portugal bevinden, ware het niet, dat Engeland die zedelijke ondersteuning bijzettede, dat hetzelve, in dat geval, niet zou achterblijven om werkdadige hulp te verleenen? Doch wat zouden wij ons bekreunen om een volk, hetwelk zoo stelligen afkeer tegen Birtsche betrekkingen laat blijken? Wanneer (hier) Britsche belangen uit het spel zijn, dan is onze invloed luttel van waarde en hoort men niet dan woordengescherm over het regt van een vrij en onafhankelijk volk; doch laat Gomez met eenige duizende zijner volgelingen de grenzen van dat onafhankelijk volk naderen, dan roept men dadelijk de Britsche bescherming in. Ons besluit is, dat, indien de Britsche staatkunde eischt, dat wij ons in de zaken van Portugal mengen, wij alsdan ten opzigte van dat land handelen moeten op eene wijze, waardoor zoo tamelijk wederkeerigheid van betrekkingen tusschen beide moge worden daargesteld, terwijl wij ras alle pogingen, tot verkrachting van verdragen en voorregten, mogten straffen, en Britsche invloed niet slechts aan de instandhouding van het Portugesche stamhuis, maar ook van onze eigen belangen dienstbaar moeten maken.

„ Wat de vreemde schuldeischers van Portugal aangaat, zij moeten zich voorbereiden eerlang in eene of andere schikking te treden.”

Ofschoon dit artikel wel voornamelijk schijnt te zijn ingegeven door de verbittering onzer ministerielen, over het mislukken van al hunne pogingen, om van Portugal de instandhouding der sedert 1701 bezeten voorregten te erlangen, zoo verdient hetzelve opmerking om de onbewimpelde wijs, waarop daarin Engelands belang in dit buitenlandsch vraagstuk op den voorgrond wordt gezet; om de waarschijnlijkheid, die men er uit afleidt, dat ons bewind eerlang wel eens krachtdadige stappen tegen Portugal kon doen; en eindelijk om de altoos niet geheel ongegronde schildering welke hetzelve van den treurigen geldelijken staat van Portugal aanbiedt.

Ter Drukkerij van de Erven J. BRINK.